

instytucje i organizacje do przedstawienia Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu w Katowicach w terminie do dnia 31 sierpnia 1936 r. list kandydatów na ławników oraz zastępców ławników wyżej wymienionych sądów pracy i sądu okręgowego na okres trzyletni:

1) Z grupy pracodawców:

a) Izbę Przemysłowo-Handlową oraz Izbę Rzemieślniczą w Katowicach dla okręgów Sądu Pracy w Katowicach, Chorzowie i Tarn. Górach.

b) Czynne w okręgach odpowiednich sądów pracy stowarzyszenia zawodowe pracodawców niereprezentowanych w tych izbach, z wyjątkiem stowarzyszeń zawodowych pracodawców rolnych, leśnych i ogrodowych.

c) Zarządy instytucji, przedsiębiorstw, wytwórni i banków państwowych oraz samorządu terytorjalnego, czynnych w okręgu danego sądu pracy, a nienależących do stowarzyszeń zawodowych pracodawców.

2) Z grupy pracowników:

Czynne w okręgach odpowiednich Sądów Pracy stowarzyszenia zawodowe pracowników, których spory należą do właściwości sądów pracy.

II. 1) Okrąg Sądu Pracy w Katowicach obejmuje miasto Katowice i powiat katowicki.

Liczba ławników Sądu Pracy w Katowicach została określona na 150, a to na 75 z grupy pracodawców i tyluż z grupy pracowników; liczba zastępców na 300, t. j. po 150 z obu tych grup.

2) Okrąg Sądu Pracy w Chorzowie obejmuje okręgi Sądów Grodzkich w Chorzowie i Rudzie Śląskiej.

Liczba ławników Sądu Pracy w Chorzowie została określona na 80, a to 40 z grupy pracodawców i tyluż z grupy pracowników; liczba zastępców na 160, po 80 z obu tych grup.

3) Okrąg Sądu Pracy przy Sądzie Grodzkim w Tarn. Górach obejmuje okrąg Sądu Grodzkiego w Tarn. Górach.

Liczba ławników Sądu Pracy przy Sądzie Grodzkim w Tarn. Górach została określona na 40, a to 20 z grupy pracodawców i tyluż z grupy pracowników; liczba zastępców na 80, t. j. po 40 z obu powyższych grup.

Liczba ławników Sądu Okręgowego w Katowicach została określona na 140, a to 70 z grupy pracodawców i tyluż z grupy pracowników; liczba zastępców na 280, t. j. po 140 z obu tych grup. Z ustalonej w ten sposób liczby ławników Sądu Okręgowego w Katowicach i ich zastępców powołuje się z obu grup: pracodawców i pracowników razem 80 ławników i 160 zastępców z okręgu Sądu Pracy w Katowicach, 36 ławników i 72 zastępców z okręgu Sądu Pracy w Chorzowie, a 24 ławników i 48 zastępców z okręgu Sądu Pracy w Tarn. Górach.

III. Ławnikiem lub jego zastępcą może być obywatel polski, który korzysta w pełni z praw cywilnych i obywatelskich, jest nieskazitelnego charakteru, ukończył 30 lat, posiada znajomość zawodu, który reprezentuje, i włada językiem polskim w słowie i piśmie.

Od zajmowania stanowiska ławnika i jego zastępcy wyłączeni są: duchowni i zakonnicy, członkowie Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej oraz funkcjonariusze państwowi i wojskowi w służbie czynnej.

Powołanie na stanowisko ławnika lub jego zastępcy pracownika instytucji komunikacyjnej może nastąpić jedynie za zgodą władz przełożonych danej instytucji.

IV. Listy kandydatów winny być sporządzone oddzielnie dla ławników i zastępców ławników każdego sądu pracy, oddzielnie dla ławników sądu okręgowego i ich zastępców.

Do list kandydatów powinno być dołączone oświadczenie stowarzyszenia, instytucji, przedsiębiorstwa, wytwórni lub banku, stwierdzające, że kandydaci odpowiadają wymogom, przewidzianym w art. 8 prawa o sądach pracy (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 854 z 1934 r.).

W razie przedstawienia na stanowisko ławnika lub jego zastępcy kandydata, będącego pracownikiem instytucji komunikacyjnej, powinien być dołączony do listy kandydatów nadto dowód, stwierdzający zgodę władz przełożonych danej instytucji na objęcie przez kandydata stanowiska ławnika lub jego zastępcy.

Uprawnione do przedstawienia list kandydatów stowarzyszenia, przedsiębiorstwa, instytucji, wytwórni i banki powinny sporządzić listy kandydatów w podwójnych egzemplarzach i złożyć je wraz z załącznikami Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu w Katowicach.

Przy składaniu list kandydatów Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu stowarzyszenia zawodowe pracodawców i pracowników, instytucje, przedsiębiorstwa, wytwórnie i banki państwowe oraz samorządu terytorjalnego oprócz dołączenia danych, wymienionych powyżej, powinny:

a) udowodnić swoje prawo do przedstawienia listy kandydatów, w szczególności stowarzyszenia zawodowe pracodawców i pracowników powinny dołączyć swoje oświadczenie, że są czynne w okręgu danego sądu pracy i że posiadają charakter stowarzyszenia zawodowego; instytu-

cje, przedsiębiorstwa, wytwórnie i banki państwowe oraz samorządu terytorjalnego składają jedynie oświadczenie, że są czynne w okręgu danego sądu pracy oraz że nie należą do stowarzyszeń zawodowych pracodawców.

b) podać — o ile chodzi o listy kandydatów z grupy pracodawców — dane orientacyjne o liczbie pracowników zatrudnionych w okręgu danego sądu pracy przez ogół członków stowarzyszenia zawodowego pracodawców, bądź przez instytucje, przedsiębiorstwa, wytwórnie i banki państwowe oraz samorządu terytorjalnego, o ile zaś chodzi o listy kandydatów z grupy pracowników — liczbę pracowników zrzeszonych w stowarzyszeniu zawodowym pracowniczym i zatrudnionych w okręgu danego sądu pracy.

V. Zarazem zgodnie z § 9 rozporządzenia z dnia 19 stycznia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 36) oznajmiam, że w razie nieistnienia w danym okręgu sądu pracy stowarzyszeń zawodowych pracodawców lub pracowników, lub w razie uchylecia się tych stowarzyszeń od przedstawienia kandydatów do dnia 31 sierpnia 1936 r. powołam na wspólny wniosek Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego i Okręgowego Inspektora Pracy odpowiednie kategorie ławników i ich zastępców z urzędu według własnego uznania.

Przepis powyższy ma odpowiednie zastosowanie w razie nieistnienia w pewnej gałęzi pracy stowarzyszeń zawodowych pracodawców lub pracowników bądź w razie uchylecia się tych stowarzyszeń w pewnej gałęzi pracy od przedstawienia list kandydatów w oznaczonym terminie albo w razie nieprzedstawienia listy kandydatów przez część stowarzyszeń zawodowych pracodawców lub pracowników, istniejących w pewnej gałęzi pracy.

Prezes Sądu Apelacyjnego:

(—) *Dr. Agenor Frenzl.*

—oOo—

346.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 3 sierpnia 1936 r.

w sprawie zmiany listy towarów, przy których wywozie z Polski do W. M. Gdańska są wymagane zaświadczenia walutowe.

Na podstawie § 1 rozporządzenia Ministrów: Przemysłu i Handlu, Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 8 maja 1936 r. o kontroli wywozu towarów zagranicę i do Wolnego Miasta Gdańska (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 285), w brzmieniu nadanem rozporządzeniem z dnia 16 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 338) zarządzam, co następuje:

§ 1.

W załączniku do zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 16 lipca 1936 r. w sprawie ustalenia listy towarów, przy których wywozie z Polski do W. M. Gdańska są wymagane zaświadczenia walutowe (Mon. Pol. Nr. 168 z dnia 22 lipca 1936 r., poz. 313) punkt I otrzymuje brzmienie następujące:

„I. Drewno (poz. tar. celnej wywozowej 14, 15, 16, 17, 18 i 19 oraz poz. tar. celnej przywozowej 747 p. 3 i 4, 748, 749, 757 p. 3).”

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 sierpnia 1936 r.

Minister Skarbu:

(—) *E. Kwiatkowski.*

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Ministerstwa Komunikacji.

P. Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Komunikacji inż. J. Piasecki w towarzystwie inż. Nowakiewicza, przeprowadził inspekcję robót drogowo-mostowych w województwie Kieleckim na drogach: Warszawa — Radom, Radom — Kielce, Kielce — Busk, Kielce — Miechów, Miechów — Będzin, Będzin — Częstochowa.

Na robotach przeprowadzono szczegółową kontrolę przy budowie mostu żelazo - betonowego w Białobrzegach. Minister polecił przyspieszyć tempo robót tak, aby most był ukończony i oddany do użytku publicznego w roku bieżącym.

P. Min. Piasecki odbył konferencję w Urzędzie Wojewódzkim w Kielcach z wojewodą Działoszem w sprawie robót drogowych i zatrudnienia przy nich bezrobotnych, zwłaszcza przy robotach wykonywanych na drogach państwowych w Zagłębiu Dąbrowskim, t. j. na drodze Olkusz — Będzin i Będzin — Częstochowa.

Ogółem przeprowadzono inspekcję na drogach o długości 520 klm.

Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Warszawie podaje do wiadomości, że wobec słabej frekwencji, poczynając od dnia 8 sierpnia, nie będzie kursował wagon klasy 3-ej z miejscami do leżenia komunikacji Warszawa — Worochta w poc. Nr. 9913, odchodzący w dniu przedświątecznym ze stacji Warszawa Główna o godz. 20 m. 35 i powracający w dniu poświątecznym poc. Nr. 9914 na tę stację o godz. 6 m. 30.

Przy wykonywaniu urządzeń bezpieczeństwa ruchu pociągów na linii średnicowej (na odcinku Warszawa Zachodnia — Warszawa Wschodnia) wprowadzono po raz pierwszy na kolejach polskich elektryczną sygnalizację świetlną i blokadę liniową samoczynną oraz zastosowano w szerszym zakresie nowoczesne urządzenia nastawcze elektryczne.

W elektrycznej sygnalizacji świetlnej używa się t. zw. semaforów i tarcz ostrzegawczych świetlnych, na których sygnały, zarówno w dzień, jak i w nocy, dawane są za pomocą barwnych świateł — elektrycznych, podczas gdy w sygnalizacji zwykłej, w której stosuje się semafony ramienne (i tarcze ostrzegawcze mechaniczne), sygnały w dzień dawane są za pomocą ramion (lub tarcz), a w nocy za pomocą świateł z latarni, oświetlonych naftą. Semafony świetlne posiadają tę zaletę w porównaniu z semaforami ramiennymi, że wskutek zastosowania specjalnych soczewek sygnały na nich są widzialne z większej odległości, niż na semaforach ramiennych, zwłaszcza w nocy i w niesprzyjających warunkach atmosferycznych, jak podczas mgły, śnieżyicy, deszczu i t. p. Oprócz tego naprz. w tunelach tylko sygnalizacja świetlna może spełnić żądane zadanie należytej widzialności sygnałów przez maszynistę pociągu. Również na odcinkach elektryfikowanych, gdzie semafony ramienne i tarcze ostrzegawcze mechaniczne są źle widziane wskutek zasłaniania ich przez słupy, wsporniki i przewody sieci trakcyjnej, tylko semafony i tarcze świetlne, odpowiednio umieszczone, mogą zapewnić dobrą widzialność sygnałów i przyczynić się do podniesienia bezpieczeństwa ruchu. Względ ten skłonił Ministerstwo Komunikacji do zastosowania sygnalizacji świetlnej na wszystkich odcinkach elektryfikowanych, t. j. Warszawa — Żyrardów, Warszawa — Otwock i Warszawa — Mińsk Mazowiecki. Aby uniknąć niebezpieczeństwa, mogącego powstać wskutek przepalenia żarówki w semaforach świetlnych, stosowane są specjalne żarówki z podwójnym włóknem. Koszty urządzenia semaforów świetlnych są wyższe, niż koszty urządzenia semaforów ramiennych, jakkolwiek same przyrządy sygnałowe są znacznie tańsze, a na podrożenie wpływa koszt kabli, które są znacznie droższe od pędni drutowych. Jeżeli chodzi o koszty eksploatacyjne, to oświetlenie semaforów świetlnych wskutek zastosowania żarówek o małej mocy nie wypada drożej od oświetlenia naftowego semaforów ramiennych, a koszty utrzymania semaforów świetlnych są minimalne, ponieważ nie ma w nich żadnych części ruchomych, wymagających regulacji i smarowania. W bieżącym sezonie budowlanym są już na ukończeniu roboty na st. Pruszków i przystępuje się do wykonania robót na odcinkach: Warszawa — Otwock i Warszawa — Pruszków.

Prowizoryczne obliczenia wykazały, iż w imprezie bezpłatnej dla dzieci wzięło w tym roku udział z górą pół miliona dzieci. Biletów kontrolnych dla dzieci nie brakło na żadnej stacji, a w niektórych tylko przypadkach trzeba było się uciec do zapasu posiadanego przez konduktorów w pociągu. Pomimo nawoływań o niezabieranie dzieci nieznanymi przez przygodnych opiekunów — na kilku większych stacjach można było zauważyć nagabywanie podróżnych przez wyrostków, porzuconych przez takich przygodnych opiekunów w drodze, lub poszukujących sobie opiekunów tego rodzaju. Taka wielka ilość małych podróżnych stwierdza raz jeszcze, iż cel — umożliwienie dzieciom najbiedniejszym poznania swego kraju, został przez Polskie Koleje Państwowe całkowicie osiągnięty.